

tilbage til fru Birthe Rønn Hornbech, så lad mig gøre et lille kort forsøg. Jeg har jo ikke haft så lang tid, men fru Birthe Rønn Hornbech kunne måske modtage denne forkortede version:

Forleden fik Christiansborg besøg af grundlovens fader, kong Frederik VII. Kongen så på grundloven ude i Vandrehallen og blev et øjeblik bekymret. Det var jo en gammel grundlov skrevet og vedtaget for mange, mange år siden. Kunne den nu fungere i det moderne samfund? Han glædede sig over, at undersåtternes grundlov på den ene side efter sin ordlyd stadig sikrede boligens og ejendomsrettens ukrænkelighed, men han var stadig bekymret. Hvordan ville det fungere i det moderne samfund?

Så blev Frederik VII af kloge folk kørt først til Holland og dernæst til Belgien. Derpå vendte han hjem igen og så, hvordan det så ud i Roskilde hos en bonde anno 1996. De kom til en gård med store marker, et gammelt stuehus og en stor svinestald, og dér i det fjerne kunne man øjne byen, klart afgrænset var den i forhold til de naturskønne omgivelser, og dér gik så storke på sine lange ben og havde det så herligt i naturen, engen og marken.

Den gamle konge udbrød: »Hvordan kan det dog gå til, at I har klaret jer så godt her i Danmark i modsætning til, hvad vi ser i Belgien, hvor vi knap kan kende forskel på, hvornår en by er en by, en mark en mark og en natur en natur?« Bonden sagde stolt: »Det er, fordi vi har så god en by- og landzonelov her i landet.«

Lidt senere, da den gamle konge havde gået og glædet sig og havde set ned over engen og de frodige marker, sagde han: »Jeg noterede mig også den betydelige forurening, der var nede i Holland. Hvordan kan det gå til, at I klarer jer så flot?« Så sagde bonden: »Jeg er så stolt, for det skyldes, vi har så god miljølovgivning og anden lovgivning, der tager hensyn til, hvordan vi nu omgås vores forskellige pesticider og andre ting på en hensynsfuld og betænksom måde.«

Jeg nævner det, fordi kongen derefter udbrød: »Hvordan kan det nu gå til, at vores grundlov, som jo er en gammel lov, har været så fremsynet, at disse interesser kunne tilgodeses?« Bonden sagde: »Det er, fordi vi i grundloven har forudset, at der er forskel på generelle reguleringer og konkrete indgreb, og vi har forudset, at vi kun kan varetage samfundets interesse, hvis generelle reguleringer ikke pr. automatik udløser kompensation i form af erstatning for det konkrete.«

Kongen tog glad afsked og fløj tilbage til sin himmel, og da han kom op til Sankt Peter, fortalte han om alt det fremsynede, han havde set i det lille land Danmark. Det kalder jeg et samfund, sagde kongen til Sankt Peter. Sankt Peter lo og sagde: »Jeg er egentlig ikke overrasket. Jeg ved, de har fundet balancen, og de gør sig klart, at det kan gå begge veje. Har du glemt historien om bonden, der en lys sommerdag stod midt i sin mark og glædede sig. Ved siden af kom præsten, bandede sig vej ud til ham, tog bonden om skulderen og sagde: »Ja, min gode mand, det er dog forunderligt, hvad du og Vorherre har skabt i fællesskab.« Hvorefter bonden sagde de vise ord: »Så skulle pastoren alligevel have set, hvordan her så ud, da Vorherre havde det alene.««

Min pointe er, at bonden har brug for et godt samfund med gode miljøregler, og samfundet har brug for en aktiv bonde, der kan omsætte frugtbarheden i praktiske resultater til gavn for os alle sammen. Sådan er det jo i grunden, og det var det, Sankt Peter fortalte kongen, og det, kongen glædede sig over. Det har vi alle sammen, også Folketinget og den danske regering, brug for.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg må sige, at statsministeren har gjort sig umage. Jeg ved ikke, om jeg kan få lov at betragte mig selv som statsministerens muse i fremtiden, men debatten er ved at udvikle sig til en litterær fejde, så man kommer til at tænke på Oehlenschläger og Baggesen i forrige århundrede.

Jeg vil sige statsministeren tak for det, men jeg tror nu nok, at vi i Venstre har en lidt anden opfattelse af, hvordan en mark ser ud, hvis Vorherre har været alene om den. Jeg tror nok, det er helt anderledes, for så ligner den vist en brakmark.

Jeg vil sige tak for debatten, og jeg skal bare gøre det ganske kort og sige, at jeg er lidt ked af, at miljøministeren faldt lidt ud af rollen, for jeg mærkede mig, at miljøministeren i tonen var noget mindre forsonlig end statsministeren – og det er en lidt dårlig vane, miljøministeren nogle gange har. Miljøministeren siger, at det havde været mere klædeligt, om vi nu havde startet med at sige, at vi alle sammen i Venstre har været med til at vedtage disse love.

Jeg har konstateret, at miljøministeren var fysisk til stede, men åbenbart har han altså ikke været åndeligt til stede, eller også er det altså en debatform, jeg ikke kan lide. Faktisk tror jeg, at